

[Boligministeren.]

i vores lovforslag, at energisparekonsulenterne kommer ind i billedet, i det omfang det er nødvendigt – og det vil det være i meget stort omfang ved vurderingen af de opgaver, der skal gives tilskud til.

Der er her fra enkelte ordføreres side rejst det spørgsmål, om disse energisparekonsulenter nu er et nyt administrativt led. Jeg vil gerne lige have fastslået, at der her ikke er tale om konsulenter, der skal ansættes, pensioneres og alt det dér, som man snakker om. Det er konsulenter, som i forvejen virker ude i det praktiske liv som teknikere på den ene eller den anden måde, som har fået en supplerende uddannelse specielt på disse områder, og som kun betales, i det omfang de benyttes af den enkelte, der ønsker et arbejde udført. Det skulle give og det har givet en overordentlig enkel administration og samtidig en administrativ aflastning ude i kommunerne, hvor man behandler de enkelte ansøgninger. Vi har strammet denne ordning derhen i forslaget, at vi ønsker, at konsulenterne skal medvirke i væsentlig højere grad, end de hidtil har gjort. Samtidig skal deres uddannelse suppleres. Men stadig væk vil der være tale om en let administrerbar form og en billig form for konsulenthjælp til dem, der skal have udført et arbejde, og det vil give samfundet en større sikkerhed for, at pengene bliver målrettet til det, de er beregnet til.

Jeg vil gerne derudover gøre et par bemærkninger til spørgsmålet om at flytte årstallet for det byggeri, man kan bevilge tilskud til, fra 1965 og op til 1974 – altså til det tidspunkt, hvor energikrisen satte ind. Vi skal have alle ejendomme med efterhånden, og vi har fundet det fornuftigt at flytte årstallet op til 1974, bl. a. med baggrund i, at netop indblandingen af energikonsulenten og den rådgivning, der kan blive tale om her, et overordentlig langt stykke af vejen skulle sikre, at de nybyggede ejendomme kun får lavet netop det, som også disse ejendomme kan have brug for. Det kan ske på fyringsanlæg, det kan ske på skorstensindretning, det kan ske på enkelte isoleringsområder, men naturligvis er disse ejendomme jo et langt stykke af vejen færdigisoleret. Vi har skønnet, at der er et behov dér, og vil have det taget med, for at man nu kan få alle ejendommene fra 1974 og tilbage i tiden ind under ordningen.

Fru Kirsten Jacobsen var inde på, at der ingen større beskæftigelse havde været i forbin-

delse med det arbejde, der er udført indtil nu. Jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at en 4–5 mia kr.s effekt, det laver man ikke som husflid alene. Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i en større diskussion om effekten af disse tilskud, men pege på, at der nu er tale om en 3 års plan, hvor styringsmulighederne og planlægningsmulighederne er væsentlig større.

Fru Kirsten Jacobsen var inde på spørgsmålet om indførelse af en frivillig forhåndslåneordning. Det var, så vidt jeg husker, hr. Kaj Hansen også. Jeg kan sige dertil, at det er klart, at en frivillig forhåndslåneordning kommer stærkt i forgrunden nu. Den har været nøje diskuteret næsten fra måned til måned, og den vil blive ganske nøje diskuteret nu.

Jeg skal lige gøre en enkelt bemærkning mere som afslutning. Det er til hr. Wilhjelm, og det drejer sig om den meget flotte påstand om, at effekten af de 4–5 mia kr., der er brugt indtil nu, var faktisk ikke værd at rejse sig op for. Det turde nok være en temmelig kraftig påstand at fremkomme med. Hvis hr. Wilhjelm tager det svar, han har fået fra boligministeriet på sit eget spørgsmål forleden dag om olieforbruget, så vil han af disse tal kunne læse, at der har været en temmelig kraftig sænkning af det generelle olieforbrug, og selv om jeg skal erkende, at disse tal kan være svære at fremstille, så er påstanden trods alt et eksempel på hr. Wilhjelm's – jeg havde nær sagt sædvanlige omgang med tal på en noget letsindig måde.

Wilhjelm (VS):

Jeg tror nok, de tal, boligministeren hentyder til, skal gennemgås lidt grundigere, før man kan drage de konklusioner, som boligministeren drager af dem. Det, man i hvert fald kan se, er, at det fald, der er tale om, det satte ind en rum tid, før den første støtteordning overhovedet blev vedtaget i april 1975. Det satte nemlig ind i vinteren 1973–74. Det eneste, man kan se derefter, er, at stigningstakten fra 1974 til 1976 har været noget lavere, end den var op til 1973, men det siger jo sig selv, bl. a. af den grund, at boligbyggeriet er halveret i disse år, sammenlignet med hvad det var i den første del af 1970'erne. Jeg tror nok, man skal noget grundigere igennem de tal, før de kan tages som udtryk for, at der er sket mærkbare reduktioner af energiforbruget på grund af disse tilskud. Man kan i hvert fald se af dem, at de reduktioner af energiforbruget, som en optimal inve-